

ПОРЯДОК
створення та ведення реєстру гарантів

1. Цей Порядок визначає процедуру створення та ведення реєстру гарантів, які набули право на провадження діяльності з видачі гарантій у порядку та на умовах, визначених Митним кодексом України та міжнародними договорами України, згоду на обов'язковість яких надала Верховна Рада України (далі – Реєстр гарантів).

2. Терміни у цьому Порядку вживаються у значеннях, наведених у Митному кодексі України, законах України “Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг”, “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”, “Про електронні комунікації”, “Про публічні електронні реєстри”, “Про захист персональних даних” та інших нормативно-правових актах з питань митної справи.

3. Реєстр гарантів створюється та ведеться в електронній формі державною мовою.

4. Власником Реєстру гарантів, у тому числі його програмно-технічних засобів та виключних майнових прав на його програмне забезпечення, є держава в особі Держмитслужби.

5. Створювачами реєстрової інформації є посадові особи Держмитслужби, уповноважені приймати рішення у випадках встановлених частиною першою статті 19³ Митного кодексу України.

6. Реєстраторами Реєстру гарантів є посадові особи Держмитслужби, які вносять відомості до Реєстру гарантів.

7. Об'єктом Реєстру гарантів є інформація про фінансові установи, що набули статусу гаранта, та зміни такої інформації.

8. Джерелами інформації Реєстру гарантів є:
заяви, документи та/або інформація, подані для прийняття рішень, визначених пунктами 3, 5, 7–9, 12 частини третьої статті 19² Митного кодексу України фінансовими установами, які набули статусу гаранта;
рішення Держмитслужби про реєстрацію гаранта, зупинення (поновлення), внесення змін, скасування або анулювання реєстрації гаранта.



9. Держателем, адміністратором, технічним адміністратором Реєстру гарантів та володільцем інформації, що міститься в Реєстрі гарантів, є Держмитслужба, яка забезпечує:

створення та функціонування Реєстру гарантів;

оброблення та структурну систематизацію, захист відомостей та інших реєстрових даних, що містяться у Реєстрі гарантів;

вільний та безоплатний доступ користувачів до відомостей, що містяться у Реєстрі гарантів, шляхом їх оприлюднення на офіційному вебсайті Держмитслужби.

10. Створення та функціонування Реєстру гарантів, зокрема його програмно-технічних засобів, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, міжнародної технічної допомоги або інших джерел, не заборонених законом.

11. Електронна інформаційна взаємодія Реєстру гарантів з іншими державними електронними інформаційними ресурсами здійснюється з дотриманням вимог законів України “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”, “Про захист персональних даних”, “Про публічні електронні реєстри”, “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”.

12. Заходи зі створення, впровадження та супроводження програмного забезпечення Реєстру гарантів, технічного і технологічного забезпечення, збереження та захисту інформації, обробка та захист персональних даних, інших реєстрових даних та інформації Реєстру гарантів здійснюються відповідно до законів України “Про захист персональних даних”, “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”, “Про публічні електронні реєстри”.

13. Реєстр гарантів створюється та ведеться Держмитслужбою за допомогою функціональних систем Єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів з метою збирання, зберігання, відображення, використання та поширення інформації про гарантів, які мають право провадити діяльність з видачі гарантій для забезпечення сплати митних платежів відповідно до законодавства України з питань митної справи.

14. Основними завданнями ведення Реєстру гарантів є:

внесення та відображення інформації про фінансову установу, яка набула право на провадження діяльності з видачі гарантій;

актуалізація внесеної до Реєстру гарантів інформації;

накопичення та збереження інформації в електронній формі та створення її електронного архіву.

15. Відомості до Реєстру гарантів вносяться посадовими особами Держмитслужби або автоматично за допомогою Єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів.

16. Реєстр гарантів містить такі відомості:
найменування гаранта;
код гаранта згідно з ЄДРПОУ;
місцезнаходження гаранта;
статус реєстрації гаранта (реєстрація чинна / зупинена / скасована / анульована);
день набрання чинності рішенням Держмитслужби щодо реєстрації гаранта, зупинення, скасування або анулювання реєстрації гаранта.

17. Внесення інформації до Реєстру гарантів здійснюється у строк, визначений частиною шостою статті 316 Митного кодексу України.

У разі неможливості внесення відомостей про гаранта у строк, визначений Митним кодексом України, через технічний збій у роботі Реєстру гарантів, Держмитслужба не пізніше наступного робочого дня після відновлення роботи Реєстру гарантів вносить відповідні відомості про гаранта до Реєстру гарантів.

18. Про спроби та/або факти несанкціонованих дій в інформаційно-комунікаційних системах митних органів щодо Реєстру гарантів або інформації з обмеженим доступом, вимогу щодо захисту якої встановлено законом, Держмитслужба повідомляє відповідно спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації або підпорядкований йому територіальний орган.

19. Інформування гаранта про запити будь-яких осіб щодо інформації про нього, яка міститься в Реєстрі гарантів, а також про збирання, оброблення, внесення такої інформації до Реєстру гарантів, її зміну, крім випадків, передбачених законом, здійснюється за зверненням гаранта.

20. Днем початку функціонування Реєстру гарантів відповідно до цього Порядку є день опублікування відповідного повідомлення на офіційному вебсайті Держмитслужби.
